

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15253/2023
13.07.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужила АА и ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Стјепановић адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Зорица Нешковић адвокат из ..., ради одређивања доприноса за издржавање, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 401/22 од 21.02.2023. године, у седници већа одржаној 13.07.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 401/22 од 21.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 401/22 од 21.02.2023. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Пожеги П2 1/22 од 20.07.2022. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле ББ па је обавезана тужена да на име свог доприноса за издржавање тужиле плаћа месечно износ од по 7.000,00 динара док за то буду испуњени законски услови, сваког 01 до 05-ог у месецу на руке тужили, почев од 12.07.2021. године, умањено за уплате које је тужена вршила на руке тужиле, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, док је за веће тражење од досуђеног, за износ од још 8.000,00 динара месечно почев од 12.07.2021. године па убудуће тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле АА па је обавезана тужена да на име свог доприноса за издржавање тужиле плаћа месечно износ од по 9.000,00 динара почев од 16.06.2020. године као дана подношења тужбе па убудуће, док за то постоје законски услови, умањено за износе које је тужена плаћала и то сваког 01 до 05-ог у месецу за текући месец на текући рачун наведен у том ставу изреке, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, а за веће тражење од досуђеног, за износ од још 11.000,00 динара месечно почев од 16.06.2020. године па убудуће тужбени захтев је одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке, одређено је да свака странка сноси трошкове поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиле су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побигану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку у вези са чланом 208. Породичног закона, Врховни суд је нашао да ревизија тужила није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила АА је рођена ...2001. године, а тужила ББ ...2004. године, у браку тужене са ГГ који је трајао од ...2000. године до ...2021. године, када је разведен у току трајања овог поступка. Мал. ДД син тужене и ГГ, рођен ...2008. године, пресудом Основног суда у Пожеги П2 23/20 од 12.07.2021. године поверен је туженој уз обавезу оца да доприноси његовом издржавању износом по 15.000,00 динара месечно. Тужила АА после развода брака родитеља остала је да живи код оца, док је тужила ББ, која је током првостепеног поступка постала пунолетна, прешла је да живи код оца. Тужила АА је студент ... и буџетски је корисник, до јануара 2023. године живела је у закупљеном стану у Београду који је делила са цимерком, и за који је плаћала износ од 100 евра од укупне закупнине од 200 евра, док су месечни трошкови били око 15.000,00 до 20.000,00 динара. Од јануара 2023. године живи у студенском дому у Београду за који месечно издваја 5.000,00 динара, за исхрану у мензи 9.000,00 до 10.000,00 динара. Сада је трећа година факултета и буџетски је корисник и има издатке везане за куповину материјала који користи на пракси у раду са Своје месечне потребе проценила је на износ од 60.000,00 динара, који укључује трошкове за теретану, одећу и обућу, изласке, скрипте и књиге, превоз и трошкове студирања. Тужила ББ похађа четврту годину средње школе у У њеном издржавању учествују бака, дека и отац, а због здравствених проблема мора месечно да издваја за лекове око 4.000,00 динара. Користи уџбенике своје сестре. Отац тужила живи у ... у породичном домаћинству са својим родитељима који су радно способни, имао је предузетничку ... радњу до 11.01.2023. године од које је остваривао месечни приход око 100.000,00-110.000,00 динара. Бави се и пољопривредом и зарађује на годишњем нивоу око 100.000,00 динара. Плаћа све комуналије, а тужилама даје месечно око 20.000,00 динара за шминку, 50.000,00-60.000,00 динара за гардеробу. Малолетном ДД је купио бицикл, тужили АА рачунар од 140.000,00 динара, а тужилама је платио полагање возачког испита у износу од по 100.000,00 динара. Тужили ББ је платио фиксну протезу око 4.000,00 динара. Тужена ВВ је у периоду од јуна 2020. године до августа 2020. године била запослена у „ББ“-у д.о.о. и оставаривала просечно месечно износ од 40.436,69 динара. У међувремену је променила посао и радила у кухињи ресторана где је за април месец 2022. године остварила укупну зараду у износу од 35.800,00 динара. Туженој је радни однос престао отказом уговора о раду дана 31.12.2022. године. Националној служби за запошљавање пријавила се дана 09.01.2023. године. У Здравствени центар Ужице примљена је дана 10.01.2023. године ради оперативног лечења липома обе потколенице која је извршена 11.01.2023. године. Тужена живи приватно и плаћа закупнину од 100 евра уз додатне трошкове на име накнаде за електричну енергију, воду и грејање. Оптерећена је са три кредита и има неизмирене обавезе у износу од 118.114,26 динара. Има болест штитне жлезде, астму, тахикардије, алергије. Комуникација са тужилама је лоша, више пута је слала поруке и звала, али безуспешно. Мал. ДД живи са туженом, ученик је основне школе и има ваннаставне активности – тренира фудбал за шта тужена месечно издваја

1.500,00 динара. Туженој новчано помажу родитељи и брат. Месечне потребе тужиље АА износе 25.000,00 динара, а тужиље ББ 15.000,00 динара, које обухватају исхрану, хигијену, одећу и обућу.

Код овако утврђеног чињеничног стања правилно је другостепени суд применио материјално право обавезивањем тужене да доприноси издржавању тужиље АА износом од 9.000,00 динара месечно, а тужиље ББ износом од 7.000,00 динара месечно, почев од дана подношења тужбе па убудуће док за то буду испуњени законски услови, док је тужбене захтеве преко досуђених а до тражених износа одбио.

Одредбом члана 155. став 2. Породичног закона прописано је пунолетно дете које се редовно школује има право на издржавање од родитеља сразмерно њиховим могућностима, а најкасније до навршене 26. године живота. Критеријуми за издржавање прописани су одредбом члана 160. истог закона, тако што се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1). Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода и других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2), а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3). Чланом 162. став 2. Породичног закона прописано је да висина издржавања по правилу не може бити већа од 50% редовних месечних новчаних примања дужника издржавања умањена за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање.

У конкретном случају могућности тужене која месечно остварује мање приходе нису ни приближне могућностима другог даваоца издржавања- оца ГГ, који зарађује обављањем ... делатности и пољопривреде, па како је другостепени суд утврдио месечне потребе тужиље АА од 25.000,00 динара, с обзиром да студира у Београду и има веће трошкове, а тужиље ББ у износу од 15.000,00 динара који обухватају исхрану, хигијену, одећу и обућу, то је правилно обавезао тужену да доприноси издржавању тужиље ББ износом од 7.000,00 динара, а тужиље АА износом од 9.000,00 динара, док је тужбени захтев преко досуђеног, а до траженог и то за тужиљу ББ у износу од 8.000,00 динара месечно, а за тужиљу АА у износу од 11.000,00 динара месечно, одбио.

Супротно наводима у ревизији другостепени суд је водио рачуна о могућностима даваоца издржавања – тужене ВВ која месечно остварује мање приходе, њено здравствено стање и могућности да оствари зараду, као и месне прилике у којима се налази. Тужена се стара и о издржавању мал. ДД који је њој поверен на самостално вршење родитељског права, а са којим живи у изнајмљеном стану, због чега није у могућности да доприноси износима већим од утврђених од стране другостепеног суда. Могућности тужене да стиче додатну зараду су ограничене имајући у виду њене болести, како је то правилно ценио и другостепени суд. Због тога се наводима ревизије тужиља неосновано указује на погрешну примену материјалног права. Висина досуђеног издржавања у конкретном случају адекватно је одмерена према потребама тужиља ученика средње школе и факултета и могућностима тужене која остварује далеко мање приходе од оца тужиља.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**